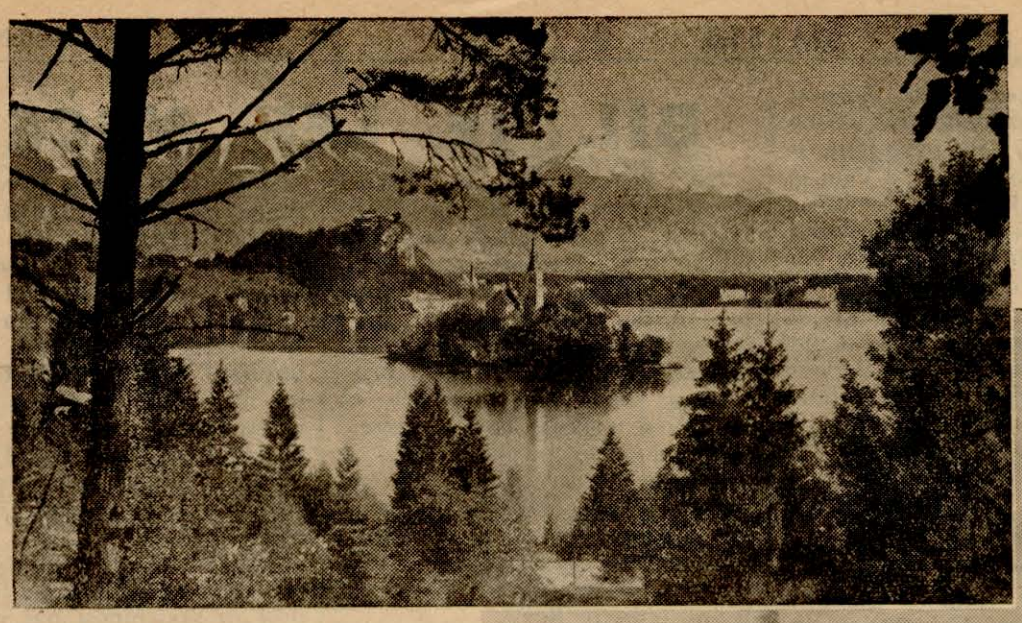

MISLI

Registered at the G.P.O. Sydney for transmission by post as a periodical.

OCTOBER, 1954

Vol. III No. 10

Slovenski Informativni list v Avstraliji.
SYDNEY, MELBOURNE, ADELAIDE, PERTH, BRISBANE, HOBART.

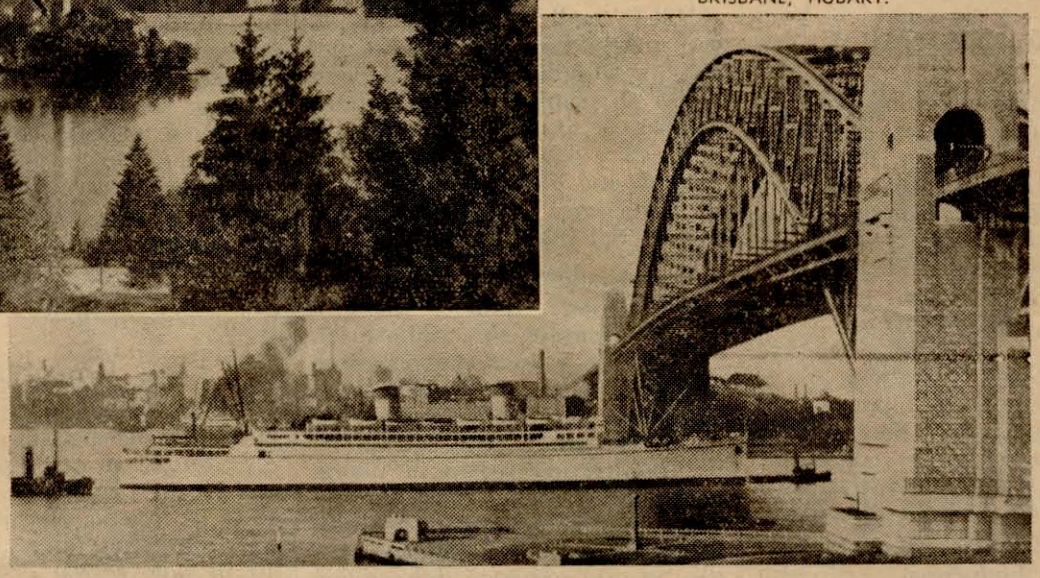

Za vse je svet dovolj bogat,
In srečni vsi bi bili,
Ko kruh delil bi z bratom brat
S prav srčnimi čutili!

S. Gregorčič.

Telephone: FA7043, FA7044. *Organ of the Slovene Community in Australia* „MISLI", G.P.O. Box 553, Sydney, N.S.W.

Slovenska skupnost v avstralskem morju

Uvod.—Radost in ponos mi polnita srce, ko gledam nazaj na dneve in se spominjam obiskov naših rojakov po razsežni avstralski zemlji. Koliko prva srečanja! Tolika nova spoznanja! V večini pridne roke slovenskega človeka grade svojo boljšo bodočnost ob ustanavljanju svojih domov v napornem delu in potrpežljivem čakanju. Je to borba za obstoj, za izgradnjo ne samo svojih domov pač pa za stvarno uresničitev pravega, srečnega družinskega življenja. Vsi ti napori našega človeka izmučijo tako, da se ni čuditi, če toliki ne najdejo časa, da si prisvoje znanje angleškega jezika v znatnejši meri, da bi se tako lažje vživeli v okolje svoje sosešćine. Tako mnogi samevajo, ker se med sabo še vse premalo poznajo. Prav zato so „MISLI" s svojimi poverjeniki začele zbirati naše ljudi, jih združevati ter jim na družabnih večerih omogočiti spoznati eden drugega, da tako najdejo svojo sedanjost in se v dane razmere lažje vžive. Vedno sem povdarjal združitev vseh Slovencev v Avstraliji v eno močno skupnost, da ne potonemo, pač pa eden drugemu pomagamo, podpremo, da se bomo lažje znašli v novi domovini ter prospevali. Razjasniti hočem še enkrat svoje gledanje ter kot urednik „MISLI" — našega skupnega slovenskega lista v Avstraliji — povdariti svoje stališče z ozirom na vse to, kar sem v preteklem letu videl in si v razgovoru z večino Slovencev prisvojil.

Namen „Misli" — Kot duhovni pastir vseh Slovencev v Avstraliji sem tudi urednik našega slovenskega glasila MISLI. Bodi jasno vsem, kakšen cilj MISLI od svojega prvega početka zasledujejo, čeprav istega niso vedno dosegle v polni meri.

Na osnovi idej in takih misli, katere so nam vsem skupne, kot vera in tisočletna tradicija naših očetov, v ljubezni in zvezstobi do zemlje, ki nas je rodila

v materinski besedi pomagati spoznavati novo okolje, v katerem živimo in se gibljemo, običaje, postave in zakone dežele, katero smo si izbrali za svojo;

v ljubezni in cenitvi preteklosti lastnega naroda ohranjati materinsko besedo ter globoko v svojem srcu čuvati svetinjo — živo sliko naše domovine in istočasno približati vsakomur življenje, tek in duh, značaj dežele, ki si jo hočemo prisvojiti;

rojake v materinščini obveščati o novicah in zanimivostih ter tako nuditi možnost povezave, spoznanja in medsebojnega stika;

zbirati rojake je bil moj cilj tudi na slovenskih zabavah. Naj se ljudje na teh sestankih zbližajo, pogovorijo, spoznajo — posamezniki se tako malo poznajo — in jim tako omogočiti ustvarjanje zdrave in močne organizacije, ki bo zrcalo poštenja, in kateri bomo lahko stvarno zaupali svoje težave, a tudi vrednote, ki naj jih zastopa; če jo bodo rojaki sami hoteli imeti. „MISLI" so in ostanejo slovenski časopis in ne odgovarjajo za delo nobenega društva ali organizacije. Uredništvo ne bo potrdilo niti postavilo nobenega odbora. To je stvar naših rojakov samih, njihovih želja in volje k organiziranju pravnih oseb. Toplo pa pozdravlja vsako akcijo, ki bo s svojim delom koristila skupnosti Slovencev v Avstraliji.—Razumeti je treba, da „MISLI" kot skupni organ Slovencev v Avstraliji morajo ostati izven morebitnih nesoglasij ali neprilik, ki običajno prej ali slej dolete vsako društvo, odbor ali organizacijo, ki jim je lahko vzrok osebno nerazumevanje, tehnične potežkoče razgovora ali celo krajevna ljubosumnost. Nastane lahko tudi vprašanje, da se sčasoma znajo v vodstvo društva oziroma odbora vriniti poedinci, ki jim bo isto samo sredstvo za širjenje tega ali onega političnega nazora.

Našega človeka žeja po zbirališču, kjer bi se lahko po svoje razgovoril, razodel svoje težave in svojo tiho bol, ki ga tare ter našel tam nekaj tolažbe in vzpodbude ob veselem rajanju njemu enakih. Tam želi po svoje zapeti in biti po svoje vesel. V zbližanju in spoznanju, v olajšanju teže srca, se bo vsak s teh sestankov vračal z občutkom, kakor da se je po dolgem času spet enkrat umil in pil iz čistega vira hladno studenčnico. Vsak tak sestanek je lep dogodek, takorekoč mejnik, tako da mnogi računajo čas do drugega sestanka. Vsak se čuti doma kot med svojimi. Prav to spoznanje, ta medsebojni stik rodi veselje in moč za nadaljne skupno delo. In samo taka, na zaupanju in spoznanju grajena, skupnost bo Vam, rojaki, v resničo oporo in pomoč.

Namen in sredstva. — Ob prevzemu uredništva „Misli" sem videl, da se je list komaj vzdrževal, čeprav je bil pisan na pisalnem stroju in razmnožen. Ni bilo denarja, ki bi ga prevzel za nadalnje delo. Koval sem načrte. List mora biti tiskan, razviti in povečati se mora. Le od kod začeti? Z dolgom sem začel tiskanje lista. Tvegal sem mnogo, a ne zase! S ponosom danes ugotavljam, da rojaki z nepričakovano radostjo čakajo „MISLI", ki imajo to napako, da so še vse premajhne. Bratje, sprejeli ste jih, vzeli ste jih za svoje. Saj so Vaše; iz Vaših potreb in nujnosti so vzklile! Povdarjam, vsak posamezni Slovenec v Avstraliji, ki je naročen na list, ki „MISLI" bere, je prav tako lastnik „MISLI" kot sem jaz sam. „MISLI" so Vaša last. In če bi slučajno pater Rudolf zapustil Avstralijo, bo list „MISLI" prav tako ostal Vaš list tudi vnaprej, bo živel z Vami in Vam kazal pota poštenja in sreče, dajal zanesljivo smer, zdrave ideje ter veder pogled v naprej. Tako je do danes zaspano in nepreorano zemljo naše emigracije vzbudil k življenju in vanjo zarezal globoke brazde lepših dni. Na Vas je njih razvoj! — Ne samo možnost spoznavanja so rodili družabni večeri, tudi finančno so s prostovoljnimi prispevki dvignili naše glasilo ter

SLOVENCI V MELBOURNU

vabimo vse rojake in njihove prijatelje na zabavni večer s plesom:

„S pesmijo v novo pomlad"

ki se bo vršil v PRAHAN TOWN HALL-u v soboto, dne 23. oktobra 1954, ob 7 uri zvečer.

Vzemite vlak do Flinders Street-a, nato na Princess Bridge-u tranvaj št. 77 za Prahran, do Prahran Town Hall-a.

Prostovoljni prispevki in čisti dobiček so namenjeni za pripravo slovenskega Miklavževega večera v Melbournu in za tiskovni sklad MISLI.

Prireditveni odbor.

OPOZORILO

Vsi dopisi, članki, oglasi in voščila za božično številko Misli, morajo biti v uredništvu do 20. novembra. Urednik.

omogočili tiskano besedo našim raztresenim bratom širom prostrane zemlje avstralskih držav. Vedno sem upal na zvečanje ter tako odpreti možnosti urejevati list boljše, ga obogatiti s strokovnimi članki, novicami, otroškim kotičkom . . ., z vsem, kar bo zanimalo Vas, Vas razveselilo in Vam v resnici pomagalo vživeti se v novi kraj.

Vsakoletni proračun bo objavljen v listu samem. Danes le splošen pregled. Prva tiskana številka je stala L48-17-9. In to samo tisk. Od tretje številke naprej je samo tisk L36-0-0 za tisoč izvodov. Dodajte še pošto, poti, razpošiljanje, pisarniške potrebščine, matrice za naslove in istih pisanje . . . Čez L55-0-0 pride ena številka na štirih straneh. Samo z rednim plačanjem naročnine boste pomagali k razvoju. In ko bodo dane možnosti ne samo zvečati list, pač tudi v socijalnem skrbstvu pomagati rojakom v nesreči, ki je že tolike dohitela.

Pogled v bodočnost. — Ko smo tako z veselim srcem motrili uspehe in nravno oporo, ki so jih prinašali družabni večeri v Sydneju, sem z zavestjo svoje dolžnosti vse nas zbrati in povezati v močno skupnost organiziral poverjenike po vseh avstralskih državah. Ti naj po raztresenih mestih zastopajo naše glasilo, mu s svojim ugledom, poštenjem in dejansko pomočjo pomagajo ter zbirajo ljudi v prirejanju enakih družabnih večerov. In reči moram, da so se poverjeniki v resnični pripravljenosti odzvali ter želi neverjetno lepe uspehe. Z resničnim ponosom se oziram na večere, ki sem jih preživel med našimi v Sydneju, Melbournu in v Adelaidi ter v topli hvaležnosti izrekam zahvalo požrtvovalnim in nesebičnim rojakom v radostnem klicu z željo — še mnogo takih in še boljših večerov! Hvala Vam vsem, ki ste pomagali orati zaspano ledino prvih začetkov.

Prav ti uspehi, vsa možnost spoznanja in povezave, vsa etična moč v graditvi Vaše sedanjosti, je meni v največjo zahvalo, a Vam in naši slovenski skupnosti v resnično pomoč k izgraditvi močne in zrele enote za nadalnje delo boljše bodočnosti. V tem motrenju bodo „MISLI" tudi vnaprej poskušale vsaj trikrat na leto prirediti podobne družabne večere v vseh večjih ali manjših mestih, katerih dobiček in prostovoljni prispevki bodo šli v sklad našega skupnega lista, da mu damo možnost razvoja in bo zares naše zrcalo in naš ponos. Saj je glasilo nas vseh.

Pravni položaj „MISLI" na poti podpreti naše ljudi v izgradbi svojega značaja in duhovnosti. „MISLI" so v vsem pravno enake vsakemu drugemu avstralskemu časopisu — le z razliko svojega namena. Jaz sam odgovarjam Catholic Immigration uradu in potom njega vladi sami. Namen omenjenega urada ja skrbstvo za duhovne in fizične potrebe naseljencev potom svojih organov duhovnikov lastnega naroda, da se bodo lažje znašli in se vživeli v duhovno, družabno ter politično življenje nove domovine. A neposredno tudi finančno pomaga onim, ki bi radi emigrirali v te kraje. Urad je samostojna pravna enota, ki dela v soglasju z vlado in preko nje.

MISLI so glasilo naše izseljenške krvi v Avstraliji že dolga tri leta in kot njihov urednik sem vedno vztrajal na etičnem, vsestransko združajočem in mirnem stališču. In pri tem ostanem. Moja topla želja je združitev in povezava, resnično zbližanje naših ljudi v močno skupnost, da ne potonemo in da se znajdemo v novem okolju. Upam, da sem v tem članku vsakemu Slovencu razjasnil poslanstvo „MISLI" ter želim in pričakujem tudi od Vas sodelovanje, da istega podpremo in dvignemo na višino, ki bo dostojna našega imena.

pater Rudolf

BIL JE LEP VEČER

Dne 26.9.54 smo se Slovenci zbrali na ples v Paddington Town Hall-u. Te naše domače zabave so postale nekaj res domačega. Preko 400 rojakov, ki so za šest ur pozabili tujino, delo in skrbi. Sedaj se med seboj že poznamo, omizja se med seboj mešajo, nič ni prisiljenega, slišiš samo slovensko, tu in tam se oglasijo fantje z veselo ali domotožno pesmijo. Bilo je tokrat nekaj utrujenja v ozračju, muzika je bila zaspana. Vendar se mi je zdelo, kot da se vsi skupaj pripravljamo in hranimo za slavnostno ‚božičevanje', ki ga bo naš list priredil za Božič.

Mama Simenčič je zopet prevzela buffet, kjer so bile kranjske klobase, Bezjakove in Putrejeve potice kaj okusne! G. Simenčič je z g. Filipič-em imel pijačo. Pri vratih je neumorno sprejemala goste ga Jereb. Vse je poslovalo prav normalno, saj je dr. Olip vodil in zapovedoval desno in levo kot, da smo v kasarni. Vsem dekletom, gdčnam Jug, Simenčič in fantom gg. prevozniku Pavlu Kersikla, Meniču, bratoma Hrast, Nemaniču, Jaksetiču, Kepa, Jegru živahnemu g. Mandiču in mirnemu g. Sedlarju in vsem . . . se prireditelj—„MISLI"—lepo zahvaljuje za pomoč, saj ste mnogi izgubili marsikateri ples, ker je bilo treba pomagati tu ali tam.

Bili smo zelo počaščeni s kratkim obiskom našega svetovno znanega rojaka, opernega tenorja gospoda Dermote ter njegove soproge. Gospod Dermota se je odtrgal za pol ure od neštetih ‚party' ter povabil, ki jih mora po kontraktu odpraviti, da nas vsaj pozdravi ter nas spomni, da imamo med našim narodom može, na katere smo prav lahko ponosni. Ostal bi bil dalje naš Tone Dermota, pa kaj ko ima po programu odrejeno za vsako uro, kam in kaj mora opraviti.

Vsi navzoči so s prostovoljnimi prispevki dokazali, kako lepa skupnost in vzajemnost nas veže. Na svidenje torej za Božič, kjer se nas mora zbrati vse, kar je slovenske matere sinov in hčera. Še prijatelje pripeljite, da bo vsa Avstralija vedela, kake so naše ‚gasilske veselice'. Povdarjam ob tej priliki, da Misli iščejo prostovoljne sodelavke in sodelavce, ki bi pomagali na božični zabavi. Nikakor ne moremo zahtevati, da bodo na vsakem zabavnem večeru delali in se žrtvovali vedno isti rojaki — za neplačano delo. Tudi oni bi radi kdaj zaplesali ali vsaj posedeli. Dokažimo svojo razumevanje za skupnost, saj so te prireditve naše, domače. Od nas vseh zavisi uspeh. Dekleta, fantje, možje in gospe, telefonirajte na FL 1612, FA 7044 ter obljubite Vašo pomoč za božično zabavo na štefanovo. *Z.J.*

Kje so tiste stezice

Tako je zapel Tone Dermota v ponedeljek 27.9.54. na svojem zadnjem koncertu v Sydneju. Zaploskale so naše roke, zacepetale noge, da je stara babnica v svojem angleškem dostojanstvu odločno zavihala nos in me s pogledom prebodla, češ: taki divjaki! Še močneje sem zacepetal z nogami in zakričal: „Živijo Tone!" Ves sem se napihnil, ko je slovenska pesem pozdravila koncertno dvorano — Town Hall, Sydney.

Bilo je ogromno naših rojakov, ki so čutili isto kot jaz. Gospod Dermota je osvojil vsakega s svojo priznano tehniko in šolo. Poznavalec lepega glasu bo razumel, zakaj je Dermota s tolikim uspehom pel po vseh svetovnih velemestih. Sijajno in taktno je spremljala Dermoto na klavirju njegova soproga. Kot dodatek je zapel ‚Gor čez Izaro', tako da so se nam srca tajala od domotožja.

Njegovi nad vse simpatični soprogi ter Dermoti želimo vsi Slovenci v Avstraliji polno uspeha na avstralski turneji. Ko smo odhajali iz dvorane, sem slišal krepkega, mladega fanta s solzami v očeh: „Veste, to je bil najlepši večer, ki sem ga preživel v Avstraliji . . ."

Zeleni Jurij, N.S.W.

Dohodki:

Prostovoljnih prispevkov	L 77-00-1½
Potica	L 8-17-00
Pijača	L138-08-00
Klobase i.t.d.	L 68-04-00
Skupno	L292-09-1½

Izdatki:

Dvorana z mikrofonom	L 47-00-6
Muzika	L 20-00-0
Pijača	L 89-07-0
Klobase	L 36-07-5
Kruh, potica, prti, krožniki, servijete, prevoz in drobnarije	L 39-14-9
Skupno	L232-09-8

RAZLIKA L59-19-5½ dano v sklad „MISLI". Vsem in vsakemu posebej prisrčna hvala!

Prostovoljne prispevke pregledali gg. Kovačič, Čuk in Hrast.

Ostale račune pa gg. Jeglič, Sedlar, ga. Mandič in pater Pivko.

Opažanja in razmišljanja

AFERA PETROV. — Petrova žena je izjavila na zaslišavanju, da bi ona svojega moža brez razmišljanja ovadila sovjetskim oblastem, da ji je on le kdaj kaj črhnil o svojih namerah. — Tako je torej rdeča idealogija izpila možgane ne samo neukim, temveč v enaki meri tudi razumnikom. (Diplomate smemo menda tja šteti!) Po naših zastarelih pojmih sodimo, da bo žena svojemu možu tovariš, prijatelj, zaupnik in zaslomba. Ali vsaka humanistična sentimentalnost je zavržena v prid politične stranke. Ubogi Petrov je vedel, kako stvari stojijo in svoje notranje boje ni smel niti lastni ženi zaupati.

Nedavno sem bral v nekem pismu iz domovine: „. . . Tu danes ni nikdo nikomur prijatelj. Ti časi so minili. Starši se ne upajo pred svojimi otroci govoriti. Sploh se malo govori. Vsakdo z nezaupanjem zapira svoje misli v sebe . . .". — Nekje v sovjetski Rusiji so kot narodnemu heroju spomenik postavili dečku, ki je ovadil stranki svoje starše, ki so radi tega od kom. bili ubiti. Sveti gnev sovaščanov je s koli pobil nesrečnega otroka.

Rdeči nauk ja uspel v človeku uničiti moč razsodnosti in vrednotenja. Vzel mu je dušo; a materijalno ga ni vzdignil. Po 36 letih istega režima narodu nedostaje kruha, obutve in obleke, a stanovanjske razmere so primitivne in nezadovoljavajoče. Ne manjka pa dragih stvari: pušk, mitraljezov, kanonov, tankov, aeroplanov, municije, ki jih darežljivo delijo Korejcem, Kitajcem, Vietnamcem in vsem, ki se hočejo med sabo pobijati.

ATTLEE. — Nekdaj predsednik angleške vlade, a danes številka 2 politična osebnost Velike Britanije hodi na božjo pot v Moskvo in na Kitajsko. Malenkove in Mao-Tse-Tungove pozdrave nam je prinesel sem daleč v Avstralijo. — Potovanje je lepa stvar. Ali z ozirom na dogodke in stanje v svetu nas omenjeno romanje uporno spominja na jako nevzgojni pojem: „potuho dajati". Verjamemo, da trgovski potnik navsezadnje ni popolnoma zgrešen in nečasten poklic. Ali, dear Mr. Attlee, ne moremo si kaj, da potihem ne dvomimo v tradicijonalni dobri britanski okus. — Sorry!

Jernej Hlapec.

UBOGA LUNA

Sovjetski profesor Dobronrawoff je objavil študijo v kateri pravi, da bodo sovjeti v letu 2000 brez nadaljnjega lahko pristali na luni.

Uboga luna in srečen naš planet in predvsem srečni narodi, ki so danes pod sovjeti, če bi vsi komisarji poleteli tja. Škoda je le, da bo to šele v letu 2000 in pa, ker je zelo verjetno, da je tudi to le komunistična propaganda. I.Č.

PRAVOSLAVNI ŠKOFJE V RIMU

Pretekli teden so se mimogrede mudili v Rimu štirje dostojanstveniki ruske pravoslavne cerkve. Bili so to moskovski metropolit ter škofje iz Minska, Kijeva in Vorošilova. V Rimu so obiskali baziliko sv. Petra ter se ustavili z vidno ginjenostjo pred Michelangelovo „Pieta". Obiskali so tudi vse štiri velike bazilike sv. mesta. Pri sv. Pavlu so se prijazno razgovarjali s tamkajšnjimi redovniki benediktinci. Gotovo, da bi se bili radi razgovorili tudi z drugimi osebami, ali z njimi je bil neprestano uradnik z ruskega poslaništva, ki jim ni služil samo za kažipot nego tudi za „angela varuha" tajne policije.

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd. 71-75 Regent St., Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

A. Vadnjal, Vic.

Na zadnjem razpotju

(Izkušnje in primerjave)

I.

Uvodne misli.

Sinko, pojdi na pot,
zivljenja pot.
Sinko, varuj se zmot,
zivljenja zmot.
O. Župančič.

Gornji pesnikovi verzi zvenijo zelo lepo, kakor zveni skoraj vse, kar je ta mojster slovenske besede pesniškega ustvaril iz našega jezika. Vendar mislim, da je tudi tu, kot marsikje drugod, pesnik zaradi zvočnega blagoglasja grešil; napravil je pesem prijetno ušesu in umu, poti do srca ni našel. V njegovih besedah ni resničnosti. Noben slovenska krščanska mati ni govorila tako svojim otrokom. Ko sem se jaz odpravljal na življenja pot, v šole, mi je mati rekla s solzami v očeh: „Sin moj, ne pozabi na Boga!" Kratke besede, a povedale in dale so vse, kar je bilo potrebno za dolgo pot v svet. Dovolj slovenskih žena sem srečal na tej poti, da morem trditi, da pesnik ni znal dati pravega izraza občutju matere, ki pošilja svojega sinka v življenje. Dobre matere so govorile tako, kot je govorila moja mati. Vedele so za kažipot, ki je varoval nje in njihove drage življenja zmot in zablod.

Ni mi za to, da bi pisal kritiko o nekaj Župančičevih verzih. Prišli so mi na misel, ko sem v svojem duhu premleval stare in tisočkrat premlete stvari o življenjskih poteh in razpotjih, in čutil sem, da bi bilo prav reči nekaj besed o njih. Pisani so bili v času, ko je življenje še teklo po izhojenih in utrjenih stezah in ko se ni zdelo tako težko, varovati se zablod. Tako smo se mogli poleg drugega navduševati nad lepoto naše zemlje in besede, ter živeti tisto brezskrbno življenje, ki ne da misliti daleč in globoko, kakor bi bilo prav in dobro. Župančičeva pesem je povsem odgovarjala našemu lahkemu razpoloženju in postala je kažipot mladim ljudem, ki smo prižigali svoje plamenice ob Strelcih in Kovačih.

Postala je kažipot; žal, napačen kažipot.

Kako vse drugače je danes, kot je bilo pred štirimi desetletji. Kam nas je privedla pot?

Začelo se je s prvo svetovno vojno, to čudno vojno, od malokoga pričakovano, v kateri so se voditelji narodov obnašali in ravnali kot brezmočne in brezdušne lutke v igri. V kratkih štirih letih so razpadle velike in močne države in z njimi marsikaj, kar je veljalo dotlej človeku za sveto in nedotakljivo. Evropski človek 1919. leta je bil vse drugačen od človeka iz l.1914 in premnoge stvari so bile postavljene na glavo. Nenadoma smo se znašli sredi deročega toka (Masaryk ga je imenoval svetovno revolucijo), ki smo se mu rade volje prepustili. Tako je človeštvo drvelo v nove prevrate in nesreče ter planilo z vihrajočimi zastavami v drugo svetovno vojno samo zato, da sedaj stoji pred hujšimi in težjimi vprašanji kot kdajkoli prej v svoji zgodovini.

Kako mi je rekla mati za slovo? Ne pozabiti na Boga, sin moj!

Težko nam je stem življenjem. Stvarnik nam je dal um in prosto voljo in s tem sposobnost in možnost odločanja in izbiranja v vseh stvareh življenja. Naš korak zadeva torej neprestano na razpotja, na katerih vsakikrat obstane, da se vpraša: kam? katera pot je prava? Vsak dan ima svoje skrbi, dvome in vprašanja; a so dnevi, ko se zde težave zaradi važnih odločitev kakor so izbira šole, poklica, zakonskega druga (da niti ne govorim o današnjih problemih emigracije), še posebno velike. Življenja trnjeva pot! Ali je torej kaj čudnega, če se človek na razpotju odloči za pot, ki se zdi ravna, lahka in prijetna?

Razumljiva je taka odločitev, to da strašno narobe. Napačna je, ker nujno vodi v zablodo. Narobe je, če krene po taki poti posameznik, sto in tisočkrat bolj narobe je, če si izbere navidezno lahko pot oni, ki vodi več ljudi in nepopisna odgovornost zadene tistega, ki zapelje cel narod in državo na krivo pot.

Pravi kristjan ve in mora vedeti: *navidez lahka in prijetna pot ni prava.* Po pravi poti hodi tisti, ki se trudi spolnjevati božjo voljo, ki jo je stvarnik razodel tako jasno, da jo more spoznati vsak otrok. Razodel nam jo je do kraja potom Onega, ki je dejal: Jaz sem Pot, Resnica in Življenje. Ta pot se vedno zdi težja od vsake druge. A samo zdi! V resnici postane čudovito lahka, čim zastaviš korak nanjo. Vsakdo, ki krene po njej, ima s seboj božjo pomoč, izrecno obljubljeno in nikoli kršeno. Kristjan torej, ki se trudi iti po poti, ki mu je pokazana in se ne boji težav verujoč v božjo obljubo, se ne more zmotiti in ne zabloditi. V kolikor namreč v svoji zmotjivosti in omahljivosti stori napačen korak, mu ga Bog popravi, vse njemu v dobro. Kristjan ve svojo pot!

Koliko je ljudi v svetu, ki vedo svojo pot? Koliko je kristjanov, ki se ne strašijo težje poti?

Poglejte v same sebe in okrog sebe, ljudje božji, pa si odgovorite. Jaz zase rečem le to: našel sem jih nekaj — zelo malo — med preprostimi ljudmi, skoraj nobenega med izobraženstvom. Ljudem se hoče lepe in ravne ceste, denar, ne Bog jim je jamstvo bodočnosti.

Današnji krščanski svet je daleč od Kristusa in krščanski narodi blodijo po izgubljeni poti, sledeč slepljivim prividom, ki jim jih vedno na novo ustvarjajo krivi preroki! Napihnjena inteligenca, ki ima nalogo voditi narod, noče ali ne zna čitati jasnih znamenj, ki jih je ob poti postavil Bog, in noče razumeti smisla ogromnih, za vse človeštvo usodnih dogodkov današnjosti.

Vsi narodi sveta stoje danes pred istim problemom, katerega imenujejo socialni problem, ki da izvira iz sedanjega socialnega reda. Poskus rešiti ga, je razdelil svet na dva dela, od katerih eden je popolnoma protikrščanski (marksističen), drugi blodi in počasi postaja plen prvega.

Problem je za ves svet isti in taka je tudi rešitev, veljavna za vse: vrnitev k Bogu.

Vse človeštva stoji torej na usodnem razpotju, ki utegne biti zadnje. Če se namreč svet odloči za pot pogube, oziroma vztraja na njej, mu Bog morda ne bo hotel več prizanašati.

Naloga tega dela je, da gornje misli kolikor mogoče utemelji in razvije; to nalogo bom skušal opraviti v prihodnjih člankih.

(Dalje prihodnjič)

Zanimivosti od blizu in daleč

★**Direktor jugoslanskega državnega časopisja, Branko Drasnovič, je dal tujim novinarjem izjavo o uspešnem zaključku tajnih pogovorov v Londonu o tržaškem vprašanju.**

Jug. državni časopis med drugim poroča, da bo Italija upravljala Zono A (v kateri se nahaja tudi mesto Trst) ter bo dovolila Jugoslaviji razne ugodnosti v pristanišču.

Zona A z mestom Trst ima okrog 257.000 prebivalcev.

Zona 'B' bo ostala Jugoslaviji. Tu živi okrog 76.000 ljudi.

Podpis pogodbe je bil 5. oktobra 1954. Podrobnosti iste še niso objavili.

★Svetislav Stefanovic je ob priliki proslav desetletnice ustanovitve Uprave državne varnosti poslal na vse enote Ozne tajno okrožnico, v kateri priznava, da Ozna kljub vsemu nasilju in krvavim metodam ni uspela, da bi Slovence in Hrvate ločila od Cerkve ter jih odtrgala vplivu kat. škofov in njim zveste duhovščine. Pritožuje se, da statistični podatki kažejo, da je sedaj obisk cerkva v katoliških krajih večji, kakor je pa bil pred vojno in da ima kardinal Stepinac *„celo večji ugled, kakor pa sam Tito"*. Škofe v okrožnici prikazuje kot „največje sovražnike jugoslovanskega naroda." Povdarja tudi, da komunizem doma ne bo mogel povsem uspeti in da Jugoslavija tudi ne bo varna tako dolgo, dokler se bodo Slovenci in Hrvatje „strastno oklepali svoje vere in tuje kat. Cerkve."

★Iz Jugoslavije, ki naj bi bila delavski raj sem dobil sledečo vest: Srednja delavska plača je 8-10.000 dinarjev. Cene: kruh 50 din. za kg. vino 160, meso 300, meter navadnega blaga za obleko 4-5.000, kava 4.000 dinarjev.

Titovi agenti v Avstraliji nam pa pripovedujejo, da je za „delavca" zelo dobro pod Titom.

Seveda, če se oni prištevajo med „delavce", bi utegnili imeti prav.

I.Č.

★V Jugoslaviji je treba delati 6 mesecev, da si prislužiš za 1 kolo.

★14 ur je treba delati, da lahko pošljejo eno pisemce po zračni pošti. (Pošljite jim „Coupon-Reponse International", ki jih dobite na vsaki pošti ali na uredništvu „Misli". Eden stane 1 šiling; doma jim ga zamenjajo v vrednosti 30 dinarjev. Kake štiri bone za eno pisemce po zračni pošti. Ur.)

★Že rabljen („Prefect" — second hand) auto znamke ‚Prefect' stane v Jugoslaviji 4½ miljonov dinarjev. Tukaj okrog L450-0-0. Skoraj osemkratna razlika v vrednosti. Ceno navajamo po zagrebškem časopisju.

★Sredi oktobra pride iz Trsta 14 slovenskih deklet z avijonom, ki pa bodo takoj odšle iz Sydneja naprej v Victorijo.

★V Ameriki premerijo in pretehtajo vse, kar le morejo. Kar se da in kar se ne da, spravijo v statistike in preglednice, iz katerih odseva ameriško življenje. Tako so pred nedavnim napravili statistični pregled tudi o tem, koliko ljudi zahaja v cerkev. Znani Gallupov zavod za ugotavljanje javnega mnenja je ugotovil, da se je v zadnjih štirih letih povečalo obiskovanje cerkev za 4 milijone, to se pravi od 9 na 13 milijonov vernikov. Statistika še navaja, da cerkve bolj obiskujejo ljudje nad 30 letom in da ženske seveda daleč prekašajo moške.

★V Jugoslaviji so izdali nov stodinarski bankovec s sliko lokomotive in državnega grba.

Sv. SPOVED v Sydneju:

Vsako soboto pred prvo nedeljo v Our Lady's Chapel, zraven nove cerkve „Blessed Sacrament" na George Street, (in takoj zraven male trgovine z devocijonalijami Dwyer).

Kronika in zapiski

Rojenice so obiskale

v Južni Avstraliji

družino ge Valde in Jožefa Krek; prvorojencu so deli ime Jože;

družino ge Irene in Janka Kačar; Rosi zovejo prvorojenko;

družino ge Pavle in Štefana Kreslin; Štefan je sinkovo ime;

družino ge Odorike in Štefana Rozman; prvorojenca so krstili na ime Colen;

Družini Kracina iz Adelaide se je rodila hčerka. Krstili so jo Marija-Smilija, botrovala pa sta ga. Cenčic in g. Kosmačin.

v Viktoriji

družino Marije in Albina Tomšič: ljubljenčku so dali ime Albin;

družino ge Doroteje in Albina Posega; prvorojenca so krstili na ime Mihael;

družino ge Anice in Franca Mesarič; dvema se je pridružil že tretji; Štefan je njegovo ime;

družino ge Marije in Feliksa Cvirn; prvorojenko so krstili na ime Julija;

družino ge Gabrijele in Marjana Manfreda; bratcu se je pridružila sesetrica Edi;

družino ge Irene in Nikolaja Perus; malčku so dali ime Roland;

v New South Wales-u

družino ge Hajdi in Cirila Skala; ljubljenčka so krstili na ime Peter;

družino Toneta Židan; malčka še niso krstili. VSEM ČESTITAMO!

Družini J. Primožič iz Brisbana se je 4.7.t.l. rodil drugi otrok — sinček, ki je pri krstu 8.8.t.l. dobil ime Andrej — Štefan. Botrovala sta mu g. Jože Košorok in ga. Marija Surgaj.

Poročili so se

v Južni Avstraliji gdč. Antoneta z g. Stanko Trost;

v Viktoriji gdč. Karlina Kovačič z g. Albinom Pahor;

v New South Wales gdč. Matilda Menhart z g. Jože Šuster.

V soboto dne 11.9t.l. sta se poročila v Adelaidi v cerkvi St. Patrick g. Ignac Ahlin in gena Loti Plavc. Iskreno čestitamo.

ČESTITAMO! Vso srečo želimo na novi življenski poti!

Sem Kranjčičev Jurij...

„Obtoženi! Zakaj niste takoj oddali dragoceni prstan, ki ste ga našli? Mar ne veste, da je tako ravnanje utaja najdene reči?"

„Vem, gospod sodnik; ampak na notranji strani prstana je v razločnih črkah vrezano: ‚NA VEKE TVOJ!' "

Janko.

„Prijatelj, lepo Te prosim, posodi mi deset funtov. Denarnico sem pozabil doma, le dva šilinga imam pri sebi."

„Nimam. A povem Ti, kako prideš do desetih funtov. S tistima dvema šilingoma se pelji s tramvajem domov po denarnico."

Janko.

Učitelj vprašuje učence, kdo ve, kdo je bil prvi komunist? Eden za drugim se oglašajo učenci. Prvi pravi: Adam in Eva, drugi pravi Kajn, tretji se oglasi in reče, Mozes je bil prvi komunist. A četrti pritrjuje, da Sv. Trije Kralji. — Učitelj jih strme gleda in jih vpraša, zakaj mislijo, da so ti bili prvi komunisti. Eden za drugim odgovorijo.

Prvi: Adam in Eva sta bila prva kom., ker sta se Bogu postavila po robu.

Drugi: Kajn je bil prvi komunist, saj je ubil brata.

Tretji: Ni res, Mozes je bil prvi, ker je ljudi zvabil v puščavo, da so vsi poginili.

A četrti razlaga, da sv. Trije Kralji, ker so šli za zvezdo, pa so le štalo našli.

Ma.

„Oče, kaj je to — deficit?"

„To je tisto, kar človeku ostane, kadar nima nobenega denarja več!"

Janko.

Gospa: „Micka! Zvečer bomo imeli goste; veš, tako imenitne goste, kakršnih še ni bilo v naši hiši. Zato ti bom zvečer rekla: ‚Mary'. Razumeš?"

Micka: „Razumem, gospa. Kako pa naj jaz Vam rečem?"

Gospa: „Trapa!"

Micka: „Dobro, gospa!" **Janko.**

IŠČEM MILANA VIŠNER!

Slovenske rojake v Avstraliji v vljudno naprošam, da mi sporoče, ako kdo ve za novonaseljenca Milana Višner. Živel je na 52 Robar St., NYNGAN, NSW. — Vse stroške povrnem. Pišite na Zdravko Novak, 18406 Neff Road, Cleveland 19. Ohio, USA.

VIKTOR RUSTJA

5 COWARRA STREET, LAKEMBA

se priporoca za vsa hisna popravila (vsa zidarska, pleskarska i:t:d: dela.

Telefon UL 3895

ZIDARJI- Nujno iscem tri zidarje. Stalna zaposlitev. Sedemdnevno delo v Sydneyu in okolici.

✝

OLGA DEŽMAN-ova,

mati štirih nedoletnih otrok je po dveletni in težki bolezni zaprla svoje blage oči in odšla k Bogu. — Večni pokoj njeni blagi duši!

Umrla 19. Sept. 54. — Pokopana 21. Sept. 54. v Penrithu.

Žalujočemu možu in otrokom izrekamo iskreno sožalje.

✝

STANKO MEGLEN

je pred meseci odšel v večnost. Pobil se je z motorjem.

Večni mir in pokoj njegovi mladi duši.

Žalujočim naše iskreno sožaje.

OPOZARJAMO vse rojake: Ne pozabite učenje angleščine! Radio knjižice, pismeni kurzi, večerne šole! **VSE ZASTONJ! Znanje angleškega jezika je pogoj vašega uspeha!**

Pišite na: **DEPARTMENT OF EDUCATION** v prestolnici vaše države! Lahko se obrnete tudi na Uredništvo „Misli", ki Vam bo z veseljem pomagalo v vseh Vaših težavah.

Pohitite z naročilom našega novega brezplačnega cenika paketov z 20% popusta ter 100% garancijo.

Za **New Austral Service Co.**

V. BERCE

G.P.O. Box 1336 — Perth, W.A.

NAROČNINA „MISLI" 1 funt letno. PORAVNAJTE NAROČNINO ČIMPREJ!

„Misli" so skupna vez nas vseh Slovencev v Avstraliji. Podprite jih! Širite jih! Dopisujte vanje!

Slovenci v Newcastlu *iščejo slovensko kuharico* z nekaj znanjem angleškega jezika. Naj se oglasi na Uredništvo MISLI.

★Komunisti doma grade in utrjujejo komunizem naprej. Napovedujejo podržavljenje zdravnikov in zobozdravnikov.

Prav toplo se zahvaljujem v imenu gospoda L. Kastelica in tudi v svojem imenu vsem in vsakemu, ki so prispevali v njegovo pomoč ob priliki skupne slovenske službe božje v Melbournu. Skupen dar obeh zbirk je bil L37-12-6½.

Pater Rudolf.

Slovenske božične karte z narodnimi in avstralskimi motivi naročite pri

CONTINENTAL STUDIO

166 Commercial Road

Morwell, Victoria

(karta in koverta 1/-)

Imam čistokrvne **pse-volčjake!**

Oglasite se na:

Ludvik Šmuc, Lot 371 Koonoona Ave., Carramar (Villawood), N.S.W.

Radi pomanjkanja prostora nismo mogli objaviti nadaljevanje povesti. Oprostite!

Publisher: Rev. R. PIVKO

66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

(za cerkvijo St. Francis na Oxford Street)

FA7043—FA7044

SLOVENCI V BRISBANU

vabimo vse rojake in njihove prijatelje na

Slovenski zabavni večer

ki se bo vršil v soboto dne 23. oktobra t.l. v dvorani B.A.F.S. 331 George St., City (nasproti hotela Majestic). Začetek ob 5 uri popoldne.

Slovenci iz Brisbana.

Najnovejši, brezkonkurenčni

CENIK

za pošiljanje paketov v Jugoslavijo

Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, Perth, W.A.

ŽIVILA

Cena za 1 kg

	£	s.	d.
Moka, bela (00), najboljsa		2	0
Kava „Santos extra 1a"		22	6
Kava „Minas 1a"		21	0
Kakao, holandski		11	4
Cokolada, navadna		15	4
Cokolada, mlecna		16	0
Cay Ceylon, originalni		26	0
Poper, indijski, v zrnu 100gr.		6	0
Riz „Splendor Brillato"		3	4
Testenine, bele		3	3
Zdrob, ameriski, beli		3	4
Sladkor kristalni		2	4
Sladkor v kockah		2	10
Olje, olivno		12	0
Mast, svinjska		7	6
Mast v posodah 17 kg.	6	10	0
Surovo maslo		24	0
Prekajena slanina		14	0
Salama, ogrska		26	0
Polenovka, norveska		11	0
Sardine v olju, 200gr.		2	4
Milo, pralno, 72% mascobe		3	10
Milo, toaletno, 100gr.		1	8
Krema za britje, velika		5	0
Rozine, grske		6	0
Smokve, suhe		5	0
Mleko v prahu (900gr.)		9	0
Mleko v konzervi (600gr.)		5	0
Marmelada, konz. 500gr.		5	9
Mandeljni, olusceni		12	6
Bonboni, polnjeni 1a		10	6
Keksi, prvovrstni		9	0
Cimet v prahu, 100gr.		3	0
Vanila v strokih, 1 kos.		1	3
Nogavice Nylon, 1 par.		11	0

Vreca bele moke najboljse vrste 45 kg. (v dvojni vreci) franko prejemnik £5.18.0

„STANDARDNI PAKETI" cari[illegible] prosti, ker je v ceni poleg poštni[illegible] vračunana tudi carinska taksa (9/[illegible]

Paket st. 1 = £5.12.0

3 kg „Minas" 1a
3 kg sladkor kristal
3 kg riza „Splendor"

Paket st. 2 = £6.16.0

2 kg kave „Santos" 1a
5 kg riza "Splendor"
1 kg svinjske masti
10 kg sladkorja kristal

Paket st. 3 = £8.12.0

10 kg svinjske masti
10 kg sladkorja kristal
10 kg bele moke, najboljsevrste

Paket st. 4 = £10.10.0

20 kg bele moke, najboljse vrste
10 kg svinjske masti
10 kg sladkorja krist
5 kg riza „Splendor"

Tehnicni predmeti

cene prejemnikova posta ali zelezniska postaja:

Sivalni stroji:			
„Singer" tipa 80	£64.0.0		
„Singer" tipa 239	£69.0.0		
„Singer" tipa krojaski	£70.0.0		
Radijski aparati (Siemens-Halske, najboljsi nemski)			
Kleinsuper SH 522, 5 cevi, 3 valovi	£20	0	0
Spezialsuper SH 628, 6 cevi, 4 valovi	£25	0	0
Qualitaetssuper SH 813, 6 cevi, 4 valovi, z magicnim ocesom in visokofrekvencnim pojacevalcem	£32	10	0
Kolesa			
„Puch" originalni, avstrijski	£27	0	0
„Julia" mosko ali zensko	£23	0	0
Stedilniki			
„Zoppas" st. 2	£32	0	0
„Zoppas" st. 3	£35	0	0

PREVOZ

Franko prejemnikova zadnja posta		Franko prejemnikova zelezniska postaja	
do 4.50 kg netto	£0.18.6	do 30 kg netto	£2 5 0
do 9 kg netto	£1.03.0	do 40 kg netto	£2 11 0
do 18 kg netto	£1.15.0	do 50 kg netto	£2 17 0

Jamčim za prvovrstno blago in najhitrejšo dostavo. Običajno potrebujejo paketi iz Trsta do doma 10 do 14 dni po posti in 15 do 21 dni po železnici. Toda pred Božičem so pošte vedno preobložene z delom. Ako hočete biti sigurni, da Vaši doma prejmejo paket za Božič, Vam svetujem, da mi dostavite Vaše narocilo najpozneje do 21. novembra.

Posebno povdarjam, da pošiljam v domovino direktno iz Londona zdravila, ki so znatno cenejša kot tukaj.

Končno navajam izredno pripraven carine prost tekstilni paket, ki predstavlja doma vrednost 10.000 dinarjev:

a.) 1 volnen pleten jopič z dolgimi rokavi in gumbi, moški ali ženski	£2	6	0
b.) 1 par bombažnega spodnjega perila za moške ali ženske	£0	16	0
c.) 1 par rjuh ali 5½ yardov kotenine dvojne širine	£1	13	0
	£4	15	0
Poštnina in pakiranje	£0	16	0
Skupno	£5	12	0

Vsa naročila in nakazila pošiljajte direktno na: Dr. J. Koce, G.P.O. Box 670, Perth, W.A.